

شیوه خواندن نماز جعفر طیار به ترتیب کتاب زادالمعاد

توصیه‌ی آیت‌الله بهجت قدس سره به خواندن این نماز جهت رفع موانع ازدواج و مشکلات زندگی

حضرت آیت‌الله بهجت رحمه‌الله در موارد بسیاری که مردم برای مشکلات ازدواج و یا پیدا کردن شغل مناسب و نیز دیگر مشکلات زندگی، راه‌حلی می‌خواستند، آنها را به خواندن نماز جعفر علیه‌السلام رهنمون می‌شدند. ایشان می‌فرمودند: «نماز جعفر را به ترتیب و دعایی که در کتاب زادالمعاد آمده است بخوانید». همچنین می‌فرمودند: «بعد از نماز و ادعیه آن به سجده روید و با چشم گریان اگرچه با قطره اشکی که چشم تر شود اشک بریزید و حاجتتان را بخواهید».

پرسش: جوانی است هر چه برای ازدواج اقدام می‌کند، موفق نمی‌شود، چه دستورالعملی می‌فرمایید؟

حضرت آیت‌الله بهجت قدس سره: نماز جعفر؛ به ترتیب و با دعای زادالمعاد بخواند.

پرسش: یکی از بستگان ما امر ازدواجشان مشکلی پیدا کرده دعا بفرمایید.

حضرت آیت‌الله بهجت قدس سره: خدا انشالله [مشکل او را حل کند]. خودشان دعا کنند. نماز جعفر را بخوانند به همان ترتیبی که در [کتاب] زادالمعاد است، و بعد از آن (بعد از نماز) در سجده حاجتشان را بخواهند و چون امر [مهمی] است [چرا که] هم دنیایی و هم آخرتی [است]، لذا در آن وقتی که دعای‌شان را در سجده [از خدا] می‌خواهند، مختصری چشمشان را تر کنند (کمی اشک بریزند).

- علامه مجلسی رحمه‌الله می‌نویسد: «پس از نوافل یومیه، نمازی مانند این نماز به لحاظ سند و زیادی ثواب نیست». [زادالمعاد، ص ۳۲۰]
- همچنین می‌نویسد: «مشهور بین علما این است که می‌توان نماز جعفر را به جای نوافل یومیه خواند و ثواب هر دو برای او ثابت است». [زادالمعاد، ص ۳۲۴]
- و نیز: «در روایت و کلام علما آمده است به هنگام ضرورت و عجله می‌توان نماز جعفر را بدون تسبیحات آن به جا آورد و سپس تسبیحات را در راه خواند». [زادالمعاد، ص ۳۲۴-۳۲۵]
- همچنین: «روایت صحیح وارد شده است که اگر کاری پیش آمد می‌توان بین دو نماز فاصله انداخت». [زادالمعاد، ص ۳۲۵]

نماز حضرت جعفر طیار علیه السلام

نماز حضرت جعفر علیه السلام، که به نماز حبوه و نماز تسبیح هم معروف است، چهار رکعت است (دو نماز دو رکعتی)؛ در رکعت نخست، پس از حمد، سوره «إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ»، در رکعت دوم پس از حمد، سوره «وَالْعَادِيَاتُ»، در رکعت سوم پس از حمد سوره، «إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ» و در رکعت پایانی پس از حمد، سوره «قُلْ هُوَ اللَّهُ» خوانده می شود. در این نماز، مجموعاً ۳۰۰ مرتبه تسبیحات اربعه «سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ» گفته می شود به این صورت:

در هر رکعت (بعد از حمد و سوره مخصوص آن رکعت و) پیش از رکوع، پانزده مرتبه تسبیحات اربعه، در رکوع ده مرتبه، پس از بلند شدن از رکوع (و در حالت قیام بعد از رکوع) ده مرتبه، در سجده اول ده مرتبه، پس از سر برداشتن از سجده ده مرتبه، در سجده دوم ده مرتبه و پس از سر برداشتن از سجده دوم نیز ده مرتبه ذکر تسبیحات اربعه خوانده می شود. پس از این برخاسته، بقیه رکعت ها نیز به همین صورت خوانده می شود.

در روایتی از امام صادق علیه السلام آمده است که در سجده آخر نماز پس از تسبیحات این دعا خوانده می شود:

سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ وَالْوَقَارُ، سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَ تَكْرَّمَ بِهِ، سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ، سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ، سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَ النِّعَمِ، سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَ الْكَرَمِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ، وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ اسْمِكَ الْأَعْظَمِ، وَ كَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا وَ عَدْلًا، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ. سپس حاجتت را بخواه.

در روایت دیگری از امام صادق علیه السلام آمده است که به مفضل فرمودند: هرگاه حاجت ضروری داشتی نماز جعفر علیه السلام را بخوان و سپس این دعا را بخوان و از خدا حاجتت را بخواه که ان شاء الله برآورده می شود:

به اندازه یک نفس هر کدام از این ذکرها را بگو:

يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ

رَبِّ رَبِّ يَا رَبِّ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ

و هفت مرتبه هر یک از این ذکرها را بگو:

يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سپس این دعا را بخوان (بلد الامین، ص ۱۵۰):

اللَّهُمَّ إِنِّي أَفْتَحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِكَ، وَأَنْطِقُ بِالشَّانِءِ عَلَيْكَ، وَأَمْجِدُكَ وَلَا غَايَةَ لِمَدْحِكَ، وَأُثْنِي عَلَيْكَ وَمَنْ يَبْلُغُ غَايَةَ ثَنَائِكَ وَأَمَدَ مَجْدِكَ، وَأَنِّي لِخَلِيقَتِكَ كُنُهُ مَعْرِفَةَ مَجْدِكَ، وَأَيَّ زَمَنٍ لَمْ تَكُنْ مَمْدُوحًا بِفَضْلِكَ، مَوْصُوفًا بِمَجْدِكَ، عَوَادًا عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِحِلْمِكَ، تَخَلَّفَ سُكَّانُ أَرْضِكَ عَن طَاعَتِكَ فَكُنْتُ عَلَيْهِمْ عَطُوفًا بِجُودِكَ، جَوَادًا بِفَضْلِكَ، عَوَادًا بِكَرَمِكَ، يَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

سپس دعای منقول در زاد المعاد (ص ۳۲۳) به این صورت خوانده می شود:

سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ وَتَرَدَّى بِهِ، سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ، سُبْحَانَ مَنْ لَا يَتَّبِعِي التَّسْبِيحَ إِلَّا لَهُ جَلٌّ جَلَالُهُ، سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَخَلَقَهُ بِقُدْرَتِهِ، سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالتَّعَمُّرِ، سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَ الكَرَمِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ، وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ، وَ كَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدْلًا، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، وَأَنْ تَجْمَعَ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ بَعْدَ عُمْرٍ طَوِيلٍ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ، الْبَدِيءُ الْبَدِيعُ، لَكَ الْكَرَمُ وَ لَكَ الْمَجْدُ، وَ لَكَ الْمَنُّ وَ لَكَ الْجُودُ، وَ لَكَ الْأَمْرُ وَ حُدُوكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ، يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ. يَا أَهْلَ التَّقْوَى يَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا عَفُوفًا غَفُورًا، يَا وَدُودُ يَا شَكُورًا، أَنْتَ أَتْرِبِي مِنْ أَبِي وَ أُمِّي، وَ أَرْحَمُ بِي مِنْ نَفْسِي وَ مِنْ النَّاسِ أَجْمَعِينَ، يَا كَرِيمُ يَا جَوَادُ، اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ، وَ طَلَبَ نَائِلِكَ وَ مَعْرُوفِكَ، وَ رَجَاءَ رِفْدِكَ وَ جَائِزَتِكَ، وَ عَظِيمَ عَفْوِكَ وَ قَدِيمَ غُفْرَانِكَ، اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْفَعْهَا فِي عَلَيِّينَ، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي، وَاجْعَلْ نَائِلَكَ وَ مَعْرُوفَكَ وَ رَجَاءَ مَا أَرْجُو مِنْكَ فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، وَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ مَا جَمَعْتَ مِنْ أَنْوَاعِ النَّعِيمِ، وَ مِنْ حُسْنِ الْحُورِ الْعِينِ، وَاجْعَلْ جَائِزَتِي مِنْكَ الْعِثْقَ مِنَ النَّارِ وَ غُفْرَانَ ذُنُوبِي، وَ ذُنُوبِ وَالِدِي وَ مَا وُلِدَا، وَ جَمِيعِ إِخْوَانِي وَ أَخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ، الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ، وَأَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَ تَرْحَمَ صَرْخَتِي وَ نِدَائِي، وَ لَا تَرُدَّنِي خَائِبًا خَاسِرًا، وَ اقْلِبْنِي مُفْلِحًا مُنْجِحًا مَرْحُومًا، مُسْتَجَابًا دُعَائِي، مَغْفُورًا لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ، قَدْ عَظَمَ

الدُّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ، فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْكَ، يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ، يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ، يَا نَفَاحًا بِالْخَيْرَاتِ، يَا مُعْطِيَ السُّؤَالَاتِ، يَا فَكَكَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَفُكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، وَأَعْطِنِي سُؤْلِي، وَاسْتَجِبْ دُعَائِي، وَارْحَمْ صُرْخَتِي وَتَضَرُّعِي وَنِدَائِي، وَافْضِ لِي حَوَائِجِي كُلَّهَا لِذُنُوبِي وَآخِرَتِي وَدِينِي، مَا ذَكَرْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَذْكَرْ، وَاجْعَلْ لِي فِي ذَلِكَ الْخَيْرَةَ، وَلَا تُرَدِّدْنِي حَائِبًا حَاسِرًا، وَأَقْلِبْنِي مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا لِي دُعَائِي، مَغْفُورًا لِي مَرْحُومًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا مُحَمَّدُ يَا أَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَا عَبْدُكَمَا وَ مَوْلَاكُمْ، غَيْرُ مُسْتَكْبِفٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ، بَلْ خَاضِعٌ ذَلِيلٌ عَبْدٌ مُقَرَّرٌ مَتَمَسِّكٌ بِحَبْلِكُمَا، مُعْتَصِمٌ مِنْ ذُنُوبِي بِوَلَايَتِكُمَا، أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكُمْ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَى اللَّهِ بِكُمْ، وَأُقَدِّمُكُمْ بَيْنَ يَدَيِ حَوَائِجِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَاشْفَعَا لِي فِي فَكَكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، وَغُفْرَانِ ذُنُوبِي، وَإِجَابَةِ دُعَائِي، اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَتَقَبَّلْ دُعَائِي وَاعْفُرْ لِي، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

آیت الله بهجت رحمه الله می فرمود: «بعد از نماز و ادعیه آن به سجده روید و با چشم گریان اگرچه با قطره اشکی که چشم تر شود اشک بریزید و حاجتتان را بخواهید.»

منبع: کتاب بهجت الدعاء، ص ۳۶۷